

Vurduđun Yerde

– Musa Tolay · 06 Ocak 2021

Arz'ı, çıkıp deldi, gnlmden avaz,
Bir rahat durmadın, durduđun yerde.
Zulm dense eksik,kıyım dense az,
Kan gvdeyi ađtı, vurduđun yerde.

Međer geri kalmıř alem-i bilim,
Sarhořu ettiđin, zehirde devrim.
Bařka bir bahara kalmadı verim,
Giderken ateře verdiđin yerde.

Ařkın ile lav gibiydi kalpte har,
Beni sevdan kl etmiřti, deli yar.
Srme sansan ,olurdum ya bahtiyar,
Ela gzlerine srdđn yerde.

Sıyrılsaydın, drt duyundan,yetinden,
Kalp gzn đrenseydin birinden,
Piřman olup, utanırdın kendinden,
Gnlmn halini grdđn yerde.

İçer, acımı gğslerdim anında,
Dzelince bırakırdım sonunda,
İlacınıda verseydin yanında,
Hasreti başıma sardığın yerde.

Ne yapsan da ben sana hiç doyamam,
Dayanamam, gz yařlı koyamam.
Sen bilirsin; zlmene kıyamam,
Kendine iyi bak vardığın yerde.

M.Musa Tolay